

UPDATE

HANDHAVING

oktober_2022

Onder redactie van:

Chantal van Mil

Advocaat
024 - 381 83 12
c.van.mil@hekkelman.nl

1. Evenredigheid. Sluiting woning noodzakelijk en evenwichtig. Woning ligt in kwetsbare wijk en ernstig geval. Appellant wist dat zoon in drugs handelde.

ABRvS 5 oktober 2022, ECLI:NL:RVS:2022:2856

Toch procesbelang vanwege verzoek om proceskostenvergoeding bezwaarprocedure, ondanks ontbinding huurovereenkomst door kantonrechter en ondanks dat burgemeester te kennen heeft gegeven dat hij door het tijdsverloop en de gewijzigde omstandigheden niet langer een noodzaak ziet om de woning te sluiten en daarom besluit heeft ingetrokken. Sluiting woning noodzakelijk. Woning ligt in veiligheidsrisicogebied/kwetsbare wijk en ernstig geval. Appellant heeft verklaard dat hij wist dat zijn zoon in drugs handelde: zijn latere betwisting van die verklaring is ongeloofwaardig. Sluiting ook evenwichtig. Appellant is als huurder verantwoordelijk voor wat er in zijn woning gebeurt en had extra alert moeten zijn. Hoewel het voor appellant ingrijpend is dat hij door de ontbinding van de huurovereenkomst zijn woning is kwijtgeraakt en dat hij op een zwarte lijst is geplaatst, heeft de burgemeester terecht geoordeeld dat de nadelige gevolgen van de sluiting niet onevenredig zijn in verhouding tot de met het besluit te dienen doelen.

[lees verder...](#)

2. Evenredigheid. Dwingendrechtelijk karakter wetsbepaling. Geen ruimte voor belangenafweging.

ABRvS 12 oktober 2022, ECLI:NL:RVS:2022:2929

Beleidsregels niet onevenredig in verhouding tot de daarmee te dienen doelen. Uit het dwingendrechtelijk karakter van artikel 7 lid 4 van de Wpbr volgt dat indien de korpschef appellant onbetrouwbaar acht, hij geen toestemming mag verlenen om hem beveiligingswerkzaamheden te laten verrichten. Geen ruimte voor een belangenafweging.

[lees verder...](#)

3. Ook als toezichthouders zelf kasten hebben geopend, zonder toestemming toeristen, kan dit appellant niet baten. Relativiteitsvereiste. Huisrecht beschermt bewoner, niet eigenaar.

ABRvS 19 oktober 2022, ECLI:NL:RVS:2022:3008

Doorzoeken woning, waarbij mogelijk privéspullen aangetroffen hadden kunnen worden, zou huisrecht huurder kunnen schaden en niet dat van eigenaar. Relativiteitsvereiste staat in de weg aan vernietiging besluit.

[lees verder...](#)

4. Feitelijk leidinggever. Overtreder. Last met afbeelding voldoende duidelijk.

ABRvS 19 oktober 2022, ECLI:NL:RVS:2022:3010

Holding en enig bestuurder holding hebben zeggenschap over ondernemingen en daarmee feitelijk leiding gegeven aan de verboden gedragingen. Eigenaar/beheerder was exploitant en maakte gebruik van steiger: overtreder. Verwijzing naar afbeelding als bijlage bij LOD toegestaan.

[lees verder...](#)

5. Eerst waarschuwing: LHS niet op onjuiste wijze toegepast. Kwalificatie gedrag “goedwillend”.

ABRvS 19 oktober 2022, ECLI:NL:RVS:2022:3012

Handhavingsbeleid gebaseerd op LHS. Afwijzing handhavingsverzoek. Eerst waarschuwingsbrieven. College mocht gedrag als “goedwillend” aanmerken.

[lees verder...](#)

1. Evenredigheid. Sluiting woning noodzakelijk en evenwichtig. Woning ligt in kwetsbare wijk en ernstig geval. Appellant wist dat zoon in drugs handelde.

ABRvS 5 oktober 2022, ECLI:NL:RVS:2022:2856

Toch procesbelang vanwege verzoek om proceskostenvergoeding bezwaarprocedure, ondanks ontbinding huurovereenkomst door kantonrechter en ondanks dat burgemeester te kennen heeft gegeven dat hij door het tijdsverloop en de gewijzigde omstandigheden niet langer een noodzaak ziet om de woning te sluiten en daarom besluit heeft ingetrokken. Sluiting woning noodzakelijk. Woning ligt in veiligheidsrisicogebied/kwetsbare wijk en ernstig geval. Appellant heeft verklaard dat hij wist dat zijn zoon in drugs handelde: zijn latere betwisting van die verklaring is ongeloofwaardig. Sluiting ook evenwichtig. Appellant is als huurder verantwoordelijk voor wat er in zijn woning gebeurt en had extra alert moeten zijn. Hoewel het voor appellant ingrijpend is dat hij door de ontbinding van de huurovereenkomst zijn woning is kwijtgeraakt en dat hij op een zwarte lijst is geplaatst, heeft de burgemeester terecht geoordeeld dat de nadelige gevolgen van de sluiting niet onevenredig zijn in verhouding tot de met het besluit te dienen doelen.

“4.2. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen, bijvoorbeeld in de uitspraak van 15 september 2021, ECLI:NL:RVS:2021:2060, heeft het opleggen van een last onder dwangsom ten doel de overtreder te bewegen tot naleving van de voor hem geldende regels. Van de dwangsom moet een zodanige prikkel uitgaan dat de opgelegde dwangsom wordt uitgevoerd zonder dat een dwangsom wordt verbeurd.

4.3. Het college stelt terecht dat het aan het bestuursorgaan is om een afweging van de belangen te maken en de hoogte van de dwangsom te bepalen. Daarbij heeft het college in redelijkheid de beleidsnotitie als uitgangspunt kunnen nemen. Het protocol

van de beleidsnotitie heeft als doel het bieden van een leidraad bij het bepalen van de hoogte van de dwangsom en het maximaal te verbeuren bedrag en maakt voor illegale bebouwing onderscheid tussen overtredingen met de kwalificatie licht, matig en ernstig. Dit laat naar het oordeel van de Afdeling echter onverlet dat in dit geval de hoogte van de dwangsommen onvoldoende is gemotiveerd met de enkele verwijzing naar het protocol.

Daarbij acht de Afdeling van belang dat in het protocol is aangegeven dat het niet uitputtend is bedoeld en dat daarin ook is aangegeven dat er in het besluit altijd een deugdelijke motivering over de hoogte van

gekozen bedragen opgenomen moet worden. Een dergelijke motivering ontbreekt in de besluiten van 11 maart 2019 en 26 november 2019. Gelet op het voorgaande heeft de rechtbank terecht overwogen dat zonder

een nadere motivering sprake is van strijd met het evenredigheidsbeginsel van artikel 5:32b, derde lid, van de Awb.

Het betoog slaagt niet.”

2. Evenredigheid. Dwingendrechtelijk karakter wetsbepaling. Geen ruimte voor belangenafweging.

ABRvS 12 oktober 2022, ECLI:NL:RVS:2022:2929

Beleidsregels niet onevenredig in verhouding tot de daarmee te dienen doelen. Uit het dwingendrechtelijk karakter van artikel 7 lid 4 van de Wpbr volgt dat indien de korpschef appellant onbetrouwbaar acht, hij geen toestemming mag verlenen om hem beveiligingswerkzaamheden te laten verrichten. Geen ruimte voor een belangenafweging.

“Evenredigheid

6. [appellant] betoogt dat het bestreden besluit niet proportioneel is. Hij heeft voor beveiliging gestudeerd, een ernstig ongeval gehad en zijn huwelijk zien eindigen. De baan als beveiliging is voor hem een mogelijkheid zijn leven weer op te pakken. Het belang van de korpschef bij een weigering kan ook worden gediend door hem minder lang uit te sluiten of door toestemming onder voorwaarden te verlenen, aldus [appellant].

6.1. Zoals de Afdeling eerder heeft geoordeeld, heeft artikel 7, vierde lid, een dwingendrechtelijk karakter. Indien de korpschef [appellant] onbetrouwbaar acht, mag hij geen toestemming verlenen. Er is daarom ook geen ruimte voor een belangenafwe

ging (vergelijk de uitspraak van de Afdeling van 16 maart 2022 ECLI:NL:RVS:2022:766, onder 7.1). De korpschef moet alleen beoordelen of [appellant] voldoende betrouwbaar is. Dat [appellant] voor de functie van beveiliging heeft gestudeerd, een ernstig ongeval heeft gehad en zijn huwelijk ten einde is gekomen zijn omstandigheden die, hoe spijtig dat ook voor hem kan zijn, geen verband houden met de beoordeling of [appellant] voldoende betrouwbaar is. Ook het voorwaardelijk verlenen van toestemming past niet binnen het dwingendrechtelijk kader van artikel 7, vierde lid, van de Wpbr.

7. Het hoger beroep is ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.”

3. Ook als toezichthouders zelf kasten hebben geopend, zonder toestemming toeristen, kan dit appellant niet baten. Relativiteitsvereiste. Huisrecht beschermt bewoner, niet eigenaar.

ABRvS 19 oktober 2022, ECLI:NL:RVS:2022:3008

Doorzoeken woning, waarbij mogelijk privéspullen aangetroffen hadden kunnen worden, zou huisrecht huurder kunnen schaden en niet dat van eigenaar. Relativiteitsvereiste staat in de weg aan vernietiging besluit.

“Is de woning onrechtmatig doorzocht?”

5. [appellant] betoogt dat de rechtbank ten onrechte de onrechtmatige doorzoeking heeft afgedaan op grond van het relativiteitsvereiste. Artikel 5:15 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) geeft slechts de bevoegdheid om een woning met toestemming van de bewoner binnen te treden en onderzoek te doen. Het open-trekken van kastdeuren en lades is niet toegestaan. Het bewijs dat daarmee zou zijn verkregen, dat er geen persoonlijke spullen zijn aangetroffen, is onrechtmatig verkregen. Onderzoeken is niet doorzoeken. Onrechtmatig verkregen bewijs mag niet tegen hem gebruikt worden. Het verbod om kasten te doorzoeken beschermt zeker ook het belang van hem als eigenaar. Hij kan immers ook privéspullen, zoals inboedel, in de woning hebben staan die mee is verhuurd aan de huurders, aldus [appellant].

5.1. In het rapport van bevindingen staat dat er geen persoonlijke spullen, anders dan die van de toeristen, zijn aangetroffen in de woningen. Uit de foto's blijkt dat de toezichthouders ook in kasten hebben gekeken. Niet duidelijk is of de toezichthouders zelf de kasten hebben geopend of dat ze

hebben gevraagd aan de toeristen die in de woning werden aangetroffen om de kasten open te maken. Maar ook als de toezichthouders zelf de kasten hebben geopend, zonder toestemming van de toeristen, kan dit [appellant] niet baten. Het relativiteitsvereiste dat in artikel 8:69a van de Awb is opgenomen, staat namelijk in de weg aan vernietiging van het besluit van 22 oktober 2019. Artikel 5:15 van de Awb, en meer specifiek artikel 34 van de Hw, beschermen het huisrecht van de bewoner. Niet in geschil is dat [appellant] niet in één van de woningen woonde. Zijn huisrecht is dus niet geschaad. Dat er mogelijk privéspullen van hem in de woningen lagen, maakt dat niet anders. Nog afgezien van het feit dat dit slechts een fictieve situatie betreft, stelt [appellant] zelf dat als deze er waren, deze waren meeverhuurd aan de huurders. Dat betekent dat deze spullen bedoeld waren om te gebruiken door de huurder. Daaruit volgt dat het doorzoeken van de woning, waarbij mogelijk deze spullen aangetroffen hadden kunnen worden, het huisrecht van de huurder zou kunnen schaden en niet dat van [appellant]. De rechtbank is terecht tot hetzelfde oordeel gekomen.

Het betoog slaagt niet.”

4. Feitelijk leidinggever. Overtreder. Last met afbeelding voldoende duidelijk.

ABRvS 19 oktober 2022, ECLI:NL:RVS:2022:3010

Holding en enig bestuurder holding hebben zeggenschap over ondernemingen en daarmee feitelijk leiding gegeven aan de verboden gedragingen. Eigenaar/beheerder was exploitant en maakte gebruik van steiger: overtreder. Verwijzing naar afbeelding als bijlage bij LOD toegestaan.

“7. Nauticadam B.V. en anderen betogen dat de rechtbank niet heeft onderkend dat Nauticadam B.V., Nautic Holding B.V. en [partij] niet als overtreders kunnen worden aangemerkt. Volgens Nauticadam B.V. en anderen dient de aansprakelijkheid van de vennootschappen te worden beoordeeld aan de hand van het Burgerlijk Wetboek.

7.1. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 23 juli 2014, ECLI:NL:RVS:2014:2728) is de overtreder, gelet op artikel 5:1, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht, degene die het desbetreffende wettelijke voorschrift schendt. Dit is in de eerste plaats degene die de verboden handeling fysiek verricht. Daarnaast kan in bepaalde gevallen degene die de overtreding niet zelf feitelijk begaat, maar aan wie de handeling is toe te rekenen, voor de overtreding verantwoordelijk worden gehouden en dus als overtreder worden aangemerkt.

7.2. De last onder dwangsom is opgelegd aan Nauticadam B.V., Nautic Jachthavens B.V., Nautic Holding B.V. en [partij].

Niet in geschil is dat Nautic Jachthavens B.V. de Breitnersteiger, inclusief de verlenging daarvan en de loopplank, heeft gebouwd. Met de rechtbank is de Afdeling dan ook van oordeel dat het college

Nautic Jachthavens B.V. terecht als overtreder heeft aangemerkt.

De Afdeling stelt verder vast dat uit de in het inspectieverslag van 19 mei 2020 opgenomen foto's volgt dat ter hoogte van de Breitnersteiger aan de kademuur een bord hing met de tekst 'Nauticadam Hilton Marina' en waarop ook het telefoonnummer van Nauticadam B.V. werd vermeld. Het college heeft verder toegelicht dat op de website van Nauticadam B.V. stond dat zij onder meer eigenaar en beheerder was van de Hilton Marina haven. Naar het oordeel van de Afdeling is mede gelet daarop voldoende vast komen te staan dat Nauticadam B.V. exploitant was van de haven en gebruik maakte van de Breitnersteiger, inclusief de verlenging daarvan en de loopplank. Nauticadam B.V. en anderen hebben daar ook niets tegenover gesteld. Gelet hierop heeft de rechtbank terecht overwogen dat het college ook Nauticadam B.V. terecht als overtreder heeft aangemerkt.

De Afdeling stelt ten slotte vast dat Nautic Holding B.V. bestuurder en enig aandeelhouder is van zowel Nautic Jachthavens B.V. als Nauticadam B.V. en dat [partij] bestuurder en enig aandeelhouder is van Nautic Holding B.V. [gemachtigde] is enig aandeelhouder

en enig bestuurder van [partij] en, naar ter zitting is bevestigd, de feitelijk leidinggevende binnen de vennootschappen. Naar het oordeel van de Afdeling hebben [partij] en Nautic Holding B.V., naast [gemachtigde], zeggenschap over Nauticadam B.V. en Nautic Jachthavens B.V. en daarmee feitelijk leiding gegeven aan de verboden gedragingen. Nautic Holding B.V. kon als enig bestuurder van zowel Nautic Jachthavens B.V. als Nauticadam B.V. immers zeggenschap uitoefenen over de door hen verrichte activiteiten. [partij] kon dit ook, omdat zij enig bestuurder van Nautic Holding B.V. is. [partij] en Nautic Holding B.V. konden dan ook redelijkerwijs op de hoogte zijn van de geconstateerde overtredingen en zij hebben - hoewel zij dit hadden kunnen doen - daaraan geen einde gemaakt (zie ter vergelijking de uitspraken van de Afdeling van 26 juni 2019, ECLI:NL:RVS:2019:2005 en 19 februari 2014, ECLI:NL:RVS:2014:515). Gelet op het voorgaande heeft de rechtbank terecht geoordeeld dat

[partij] en Nautic Holding B.V. door het col-

lege terecht zijn aangemerkt als overtreders.

Het betoog slaagt niet.

(...) In het besluit van 23 juni 2020 staat onder het kopje “last” dat vóór 5 augustus 2020 de steiger die is geplaatst achter het Hilton Hotel aan de Apollolaan 138 geheel dient te worden verwijderd en verwijderd te worden gehouden. Daarbij wordt verwezen naar een afbeelding die als bijlage 1 bij het besluit is gevoegd, waarop de steiger in bruin staat ingetekend. De Afdeling stelt vast dat op deze afbeelding onder meer de Breitnersteiger, inclusief de verlenging daarvan en de loopplank, in bruin is ingetekend. In wat Nauticadam B.V. en anderen hebben aangevoerd ziet de Afdeling met de rechtbank dan ook geen aanleiding voor het oordeel dat niet duidelijk is dat de opgelegde last ook betrekking heeft op de Breitnersteiger, inclusief de verlenging daarvan en de loopplank.

Het betoog slaagt niet.”

5. Eerst waarschuwing: LHS niet op onjuiste wijze toegepast. Kwalificatie gedrag “goedwillend”.

ABRvS 19 oktober 2022, ECLI:NL:RVS:2022:3012

Handhavingsbeleid gebaseerd op LHS. Afwijzing handhavingsverzoek. Eerst waarschuwingsbrieven. College mocht gedrag als “goedwillend” aanmerken.

“10.8. Het college heeft evenwel, gelet op het handhavingsbeleid, dat gebaseerd is op de Landelijke Handhavingsstrategie, geen last opgelegd, maar de gemeente eerst een waarschuwing gegeven.

Gelet op het algemeen belang dat gediend is met handhaving, zal bij een overtreding van een wettelijk voorschrift het bestuursorgaan dat bevoegd is om met een last onder bestuursdwang of een last onder dwangsom op te treden, in de regel van deze bevoegdheid gebruik moeten maken. Alleen onder bijzondere omstandigheden mag van het bestuursorgaan worden gevraagd dit niet te doen. Dat een bestuursorgaan, indien bijzondere omstandigheden om van handhaving af te zien zich niet voordoen, gehouden is tot handhavend optreden, laat, zoals de Afdeling heeft overwogen in onder meer de uitspraken van 5 oktober 2011, ECLI:NL:RVS:2011:BT6683, en 10 juli 2019, ECLI:NL:RVS:2019:2335, onverlet dat het bestuursorgaan, ingeval het in dat kader redelijk te achten beleid voert, bijvoorbeeld inhoudend dat het bestuursorgaan de overtreder in bepaalde gevallen eerst waarschuwt en gelegenheid biedt tot herstel voordat het een handhavingsbesluit voorbereidt, zich in beginsel aan dit beleid dient te houden.

10.9. De Afdeling stelt vast dat het college

bij de besluitvorming het handhavingsbeleid dat is gebaseerd op de Landelijke Handhavingsstrategie heeft willen toepassen.

Volgens de interventiematrix van de Landelijke Handhavingsstrategie dient het bestuursorgaan de overtreder in bepaalde gevallen eerst te waarschuwen voordat een handhavingsmaatregel wordt opgelegd. In de Landelijke Handhavingsstrategie is verder, voor zover hier van belang, vermeld: “De handhaver zet de betreffende (combinatie van) interventie(s) in totdat sprake is van naleving. Als naleving binnen de door de handhaver bepaalde termijn uitblijft, pakt de handhaver direct door, door middel van het inzetten van een zwaardere (combinatie van) interventie(s). In algemene zin geldt voor termijnen het volgende:

- Gedragsvoorschriften dienen direct in acht genomen te worden. Hiervoor dient geen of hooguit een zeer korte termijn te worden gesteld om de overtreding te beëindigen en/of herhaling ervan te voorkomen.

- In alle andere gevallen - waaronder ook plannen of voorzieningen waarvoor investeringen vereist zijn - geldt: hoe urgenter de situatie des te korter de termijn. Daarbij rekening houdend met de technische en organisatorische realiseerbaarheid in die termijn.”

Hieruit volgt dat zo licht mogelijk wordt gestart met interventies gericht op herstel van een overtreding en vervolgens spoedig wordt ingezet op zwaardere interventies als naleving daarvan uitblijft.

10.10. Volgens het college dient deze zaak ingeschaald te worden in categorie A3, waarbij de mogelijke gevolgen “van belang” zijn en het gedrag “onbedoeld” dan wel “proactief” en daarmee “goedwillend” is. In dit geval dient het college de gemeente te waarschuwen alvorens eventuele handhavingsmaatregelen te nemen. Het college meent dat het aantreffen van rubbergranaat en de verontreiniging die dat heeft veroorzaakt rondom de kunstgrasvelden op de locatie hiermee voldoende zwaar zijn ingedeeld.

Daartoe heeft het toegelicht dat de gemeente bij brieven van 9 oktober 2020 een waarschuwing heeft gekregen. Het college heeft daarin opdracht gegeven een plan van aanpak in te dienen, waaruit volgt welke maatregelen uit het zorgplichtdocument worden genomen, en de gemeente bij brief van 30 november 2020 duidelijk gemaakt dat ook een onderhoudsplan en beheersplan moeten worden ingediend. Daarnaast heeft het college de gemeente opdracht gegeven om een bodemonderzoek uit te voeren en het rapport daarvan over te leggen. Als blijkt dat er sprake is van een bodemverontreiniging moet de bodemkwaliteit hersteld worden tot de achtergrondwaarde. Bij de waarschuwing is vermeld dat als niet tijdig de gevraagde stukken worden ingediend, een vervolg zal worden gegeven aan het handhavingstraject.

Naar aanleiding van deze brieven heeft de gemeente bij brief van 25 februari 2021 stukken aangeleverd waarin onderbouwd is aangegeven dat, en op welke wijze, maatregelen uit het zorgplichtdocument 2020

zijn getroffen. Verder heeft de gemeente spoedig daarna gevolg gegeven aan het laten uitvoeren van bodemonderzoek. Dat de aanvankelijk in de waarschuwingsbrieven van 9 oktober 2020 gegeven termijn, die bij brief van 30 november 2020 en bij brief van 25 augustus 2021 uiteindelijk is verlengd tot 1 januari 2022, te kort bleek om het onderzoek te verrichten, hoefde volgens het college geen aanleiding te zijn om een last onder dwangsom of een last onder bestuursdwang op te leggen. De gemeente heeft steeds in afstemming met het college (nader) bodemonderzoek laten verrichten. Voordat een bodemverontreiniging gesaneerd wordt, moet deze immers eerst volledig in kaart worden gebracht. Nu de gemeente zich steeds meewerkend heeft opgesteld en het tijdsverloop van het bodemonderzoek samenhangt met de technische en organisatorische realiseerbaarheid ervan, heeft het college ervan afgezien om tot het opleggen van een last over te gaan.

10.11. De stichting betwist dat het college heeft mogen afzien van het opleggen van een last onder dwangsom of een last onder bestuursdwang. Zij voert daartoe aan dat het volstaan met een waarschuwing niet in overeenstemming is met de beginselplicht tot handhaving en ook niet met de Landelijke Handhavingstrategie. De zaak had volgens de stichting moeten worden ingeschaald in de categorie C4 of D4, hetgeen het nemen van zwaardere handhavingsmaatregelen dan het sturen van waarschuwingsbrieven met zich brengt. Om binnen deze categorie te vallen moeten de (mogelijke) gevolgen “aanzienlijk, dreigend en/of onomkeerbaar” zijn, en moet het gedrag van de overtreder “bewust belemmerend en/of risico nemend” en daarmee “calculerend” dan wel “bewust en structureel/crimineel” zijn. Volgens de stichting valt het gedrag van de gemeente als zodanig te kwalificeren,

omdat de gemeente sinds 2017 wist dat het gebruik van rubbergranulaat tot milieuverontreiniging leidt. Dit klemt temeer nu de in de brieven van 9 oktober 2020 opgenomen termijn om te komen tot een bodemonderzoek en het saneren ervan ten onrechte tweemaal is verlengd tot 1 januari 2022. Ook is door het college niet deugdelijk gemotiveerd dat de gevolgen “van belang” zijn, omdat een mogelijke aantasting van de bodemkwaliteit een aanzienlijke en onomkeerbare situatie met zich brengt, aldus de stichting.

10.12. De Afdeling begrijpt het betoog van de stichting zo dat het college het handhavingsbeleid volgens haar op onjuiste wijze heeft toegepast en vanwege strijd met artikel 13 van de Wbb tot het opleggen van een last had moeten overgaan.

In het bestreden besluit van 8 september 2021 staat dat sprake is van verspreiding van rubbergranulaat buiten het veld en de gevolgen met name voor het aspect milieu als “van belang” worden ingeschat. Niet is gebleken, gelet op de stukken en het verhandelde ter zitting, dat de gevolgen van het gebruik van het rubbergranulaat “aanzienlijk, dreigend en/of onomkeerbaar” zijn. Daarbij is van belang dat uit het, niet door de stichting bestreden, bodemonderzoek van 12 mei 2021 volgt dat bij het huidige gebruik geen sprake is van humane, ecologische of verspreidingsrisico's. Onder deze omstandigheden is de Afdeling van oordeel dat het college redelijkerwijs de gevolgen van de verontreiniging als passend onder categorie A3 en daarmee als “van belang” heeft mogen beschouwen.

Eveneens heeft het college, gezien het gegeven dat de gemeente - gelet op de stukken en het verhandelde ter zitting - tracht om te voldoen aan hetgeen in de waarschuwings-

brieven van 9 oktober 2020 bij wijze van opdracht staat vermeld, naar het oordeel van de Afdeling redelijkerwijs de kwalificatie van het gedrag van de gemeente als passend onder A3 en daarmee als “goedwillend” mogen aanmerken. De stelling van de stichting dat al voor het besluit van 8 september 2021 vaststond dat sprake was van een verontreiniging op de locatie en daaruit volgt dat de in de waarschuwingsbrieven van 9 oktober 2020 gegeven opdracht deze verontreiniging te herstellen tot de achtergrondwaarde ten onrechte niet is nageleefd, volgt de Afdeling niet. Het college is er bij het nemen van het besluit van 8 september 2021 terecht van uitgegaan dat het niet aannemelijk was dat de gemeente voor 1 februari 2021 op dit punt zou hebben kunnen voldoen aan die opdracht. Daarbij betreft de Afdeling dat de vertraging in het bodemonderzoek deels is terug te voeren op overmacht in relatie tot de coronapandemie en deels op de technische en organisatorische realiseerbaarheid ervan, vanwege de afhankelijkheid van eigenaren van omliggende percelen bij het bodemonderzoek en de omvang van de verontreiniging.

Gelet op het voorgaande, bestaat geen grond voor het oordeel dat het college de door hem gehanteerde Landelijke Handhavingsstrategie in dit geval op onjuiste wijze heeft toegepast. Reeds daarom bestaat geen aanleiding voor het oordeel dat het college heeft afgezien van het nemen van een handhavingsbesluit en heeft volstaan met het eerst sturen van waarschuwingsbrieven.

10.13. De conclusie is dat het college de handhavingsverzoeken van de stichting terecht heeft mogen afwijzen.

Het betoog faalt.”

PLATFORM

HANDHAVING EN TOEZICHT IN DE FYSIEKE LEEFOMGEVING

Als lid van dit nieuwe landelijke platform is jouw organisatie voor **€ 699,-** per jaar verzekerd van exclusieve toegang tot actuele kennis, innovatie en intervisie op het vlak van handhaving en toezicht.

Chantal van Mil
024 - 382 83 12
c.van.mil@hekkelman.nl

PLATFORMLEDEN KRIJGEN EXCLUSIEVE TOEGANG TOT:

✓ **Vier keer per jaar webinar
'Kwartaalupdate handhaving en toezicht'**

Chantal organiseert **4 keer** per jaar een webinar over de belangrijkste ontwikkelingen in de rechtspraak op het gebied van handhaving en toezicht. Met ruimte om vooraf casussen in te brengen en tijdens het webinar vragen te stellen.

✓ **Een jaarlijkse fysieke bijeenkomst**

Jaarlijks verzorgt Chantal een **verdiepende studiebijeenkomst** over een specifiek thema in het vakgebied handhaving en toezicht. Toegesplitst op de actualiteit, zoals bijvoorbeeld handhaving onder de Omgevingswet.

✓ **De besloten LinkedIn groep**

Via een besloten groep houdt Chantal je **wekelijks** op de hoogte van recente rechtspraak, geeft ze updates over haar promotieonderzoek met als onderwerp het evenredigheidsbeginsel en beantwoordt vragen. Daarnaast kunnen vakgenoten met elkaar de discussie aangaan.

✓ **Nieuwe publicaties & blogs**

Als eerste ontvang je de nieuwste publicaties en blogs van Chantal over handhaving en toezicht direct in je mailbox.

✓ **Een maandelijkse nieuwsbrief**

Chantal stuurt je **iedere maand** een nieuwsbrief met de belangrijkste uitspraken en tips voor de praktijk.

MEER INFORMATIE OF DIRECT AANMELDEN?
PLATFORMHANDHAVINGENTOEZICHT@HEKKELMAN.NL